

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiță.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

O telegramă, sosită eri târziu, spune, că pacea între Ruși și Turci este făcută și subscrisă. Adevărindu-se scirea adusă de telegramă am avé asigurarea, că sîntem cu un eveniment mai aprópe de cele ce au să urmeze și pe care nu le cunoșcem încă. O țicem acésta, pentrucă până la asigurarea păcii este încă mult lucru și se cere multă resignațiune din partea puterilor, cu deosebire din partea Rusiei, carea nu pre scie resigna.

Oficiósele nóstre prorocesc tot a réu. Faimele despre mobilizare nu vor să se așede nici într'un chip. Ele resar, când din Sighetul Marmăției, când din Kecskemet, când din alte părți. Nu e destul cu atâta, ci ele scie despre denumirile comandantilor, instrucțiunile oficerilor de rezervă, locurile unde au acestia a se concentra etc. etc. Nu vor fi tocma tóte aceste până într'un fir de păr adevărate; dară de altă parte nu vor fi nici tóte iară neadevărate. Din Viena se scie la „Nat. Ztg.” în Berlin, că contele Andrassy este hotărît a pași serios. Adevărat, că Archiducele Albrecht i stă în cale cu partida militară, carea nu voiesce a se strica cu Russia și a merge mână în mână la deslegarea cestiunii orientale și deocamdată a intra în Bosnia. Direcțiunile aceste ambe sînt tari, și tocma pentru acésta e de temut că se vor paralisa unele pe altele și pentru străinătate nu vor fi decât o politică cu jumătate valóre. Andrassy are poftă a se bate cu Russia și Tisza 'l spriginesce. Archiducele Albrecht din contră. Dacă învinge direcțiunea din urmă contele Andrassy se va retrage.

Din cauza acestor două direcțiuni Anglia este fórté supărată pe Austro-Ungaria. Liberalii batjocoresc pe Austro-Ungaria și deputatul Trevelyan, scie sfătuind pe Anglia a se feri de rașimul Austro-Ungariei, căci acésta este ca și un baston frânt.

De pe câmpul de reshel.

Predarea Vidinului a fost precedată de următoarea convențiune:

I. Intre Escelenția Sea Izzet-pașa, comandantul cetății Vidin, și Escelenția Sea generalul Man, lucrând în numele Escelenției Sele maiorului general al armatei române, s'au convenit următoarele:

I. Ziua evacuării de către trupele imperiale otomane este ficsată pe mâne 12 (24) ale curenteii, la améđi. Un singur batalion din aceste trupe va remăne în calitate de sentinelă până la intrarea trupelor române.

II. Trupele imperiale se vor opri la Vibol și Nazir-Mahala până ce, prin midilocirea autorităților române, se va îngrijii transportul provisiunilor țiselor trupe.

III. Trupele române vor intra în Vidin mâne, 12 (24) ale curenteii, la 3 óre sêra.

IV. Autoritățile militare otomane se îndatoréză a desemna oficerilor armatei române, cari se vor presenta la órele 4 de dimiñeța, locurile ce sunt a se ocupa de către santinele, locuințele și celelalte.

Onorurile militare se vor da reciproc, statul-maior român va primi defilarea trupelor imperiale la eșirea lor din fortăreța, și vice-versa statul-maior otoman va primi defilarea trupelor române la intrarea lor în cetate.

VI. Autoritatea civilă otomană va primi trupele române la intrarea lor în Vidin, spre a asigura acestor trupe o primire cordială și a înlătura veri-ce neorânduială.

VII. Autoritatea civilă va pune la dispozițiunea trupelor române locuințele de cari ea va puté dispune pentru instalarea lor și le va înlesni midilócele de subsistență și de comunicație.

VIII. Evacuarea fortăreței Belgradjik se va face în același mod ca aceea a Vidinului, adecă trupele otomane, formând garnisóna acestei cetăti, vor efectua predarea ei imediat trupelor române, urmând însă a remăne în orașul Belgradjik până la trecerea trupelor din Vidin pentru a se împreuna aci.

IX. Comisiunea militară otomană însărcinată de-a efectua predarea cu inventa-

riu a armelor, munițiilor și alte, ce urméză a lăsa în deposit la Vidin, va fi oficial prezentată la mările cuartier român de către Escelenția sea Izzet-pașa.

X. Trupele imperiale otomane, ce vor cantona în cuartierile dela Vibol și Nazir până la plecarea lor definitivă, vor puté face aprovizionările necesare din Vidin pentru a nu atinge provisiunile lor de drumu.

XI. Familiile militarilor ce însoțesc trupele imperiale otomane, cari vor porni cu o nópte mai înainte de plecarea trupelor din etapele dela Vibol și Nazir, nu vor fi întru nimic supărate în trecerea lor. Cât despre familiile militarilor cari vor remăne la Vidin, spre a astepta deschiderea liberei navigațiuni a Dunărei, li se vor acorda de către autoritățile militare române tóte înlesnirile pentru a reintra în caminele lor. Tot asemenea se va urma și cu familiile refugiaților.

XII. Autoritatea militară română se însărcinéză a remite trupelor imperiale o scrisóre deschisă drept titlu pe lęnga autoritățile militare sêrbe, cu scop de a asigura acestor trupe libera trecere printre liniile sârbe, conform itinerarului ficsat prin articolul 5 din protocolul de armistițiu.

Făcut în duplu pentru unul și același scop.

Izzet.
Pentru general Manu, șeful statului maior, general al armatei române
Colonel Fălcoian.

Duminecă, 12 ale curenteii, la órele 3 1/2 după améđi, armata română a făcut intrarea ei în ultima cetate de pre malul drept al Dunărei, care mai remăsese în stăpânirea turcescă. Trupele nóstre se compuneau din tóte regimentele aflate în Bulgaria, de câte două baterii de fie-care regiment de artilerie și de 3 escadróne de călărași. Ele au fost primite la intrarea lor în Vidin cu onorurile militare stabilite prin convențiunea de predare de către autoritățile militare turcesci și de întreaga populațiune a Vidinului. Soldații nostri aveau o înfățișare marțială și placută.

Dupa intrarea trupelor, 6 bataliöne au fost lăsate ca garnisónă în Vidin, éra celelalte s'au întors în cantonamentele lor impregiurul cetății. D. general Man a primit după acésta autoritățile civile ale orașului și apoi, însoțit de tot statul-maior, a mers la catedrala bulgară, unde a fost întimpinat de cler în odajdii cu Crucea și Evangelia. Aci s'a celebrat un Te-Deum la care s'a pomenit numele Măriei Sale Domnitoriului. După săvêrsirea Te-Deumului, o deputațiune de notabili Bulgari a venit spre a exprima generalului Man via recunoșcință pentru națiunea română și pentru vitéza ei armată.

Sêra Ferikul (generalul de divizie) Izzet-pașa a poftit pe generalul Man, cu întregul stat-maior român, să prăndescă la densusul. Cuartirul general român s'a stabilit în Vidin și din acea și acésta însemnată cetate dunărenă se află în stăpânirea ostașilor români.

Cestiunea Basarabiei.

Sub acésta rubrică am re-produs în numărul ultim un articol de mare importanță a fœii rusesci oficióse „Journal de St. Petersburg.” Punem acum înaintea ochilor publicului nostru observările prea nimerite, făcute la articolul pomenit din partea unei foi române. „Timpul” din Bucuresci gloseză enunțațiunile rusesci precum urméză:

„1. Cestiunea Basarabiei, care póte fi pentru Rusia o cestiune de onóre militară, de-și după a nóstră părere réu înțelésză, este pentru noi — nu numai o cestiune de onóre — ci una de esistență.

„România perđend pământul, ce dominéză gurile Dunării, devine un stat indiferent, de a cărui esistență sau neesistență nu s'ar mai interesa absolut nimenea.

„Acest interes ar fi indiferent, dacă am fi destul de puternici, sau dacă

FOIȚA.

Adam și Eva.

(Poveste de Simionăș Ripénu.)
(Încleșiera.)

III.

„Dómne mei moșnege, în ce cés bun ne-am născut noi!” dize lelea Ană, ceta badea Tóder, sculându-se dintre perșin. „Cine ar nă gândia la atâta bine. Când te culci mănăncările reman de tine, când te scoli mésză întinsă.”

„Ne-am născut odată cu norocu” respunde badea Tóder. Dđeu nu dórme. E mai bine babo să mănănci pânea amară la tinerete și cea dulce la bêtărănețe, decât întors. Apoi am scit eu că după nor vine senin”. Dară badea Tóder nu țise și „după dulcetză venin”. El socotia că asta nu se mai potrivește pentru densusul. — Asa e omul! Când e în bine, gândesce numai la bine; uită réul trecut, și nu socotesce că se póte întórce fôia. — Iară Parintele Nicolae, dela care ba-

dea Tóder învățase diecia, dicea că asta nu-i a bună. Că omul în bine nu scie prețu biele, dacă nu gândesce și la réu. Și apoi omul îmbuibat cade în păcat. Îmbuibatul și păcatul — isvorul și păreul. Așa a fost de când lumea și așa are să fie. Ce-i scris i scrie!

Badea Tóder și lelea Ană duceau lumea albă. Aveau de tóte, aveau și de acelea, de cari nici nu visaseră. În scurtă vreme li ce năru ca în acele bunștași au crescut și îmbêtrănit.

Iară în casa în care se boeriau acuma badea Tóder și lelea Ană era o mésză. În mijlocul mesei era un tăieriu, acoperit cu alt tăieriu. Acolo între tăiere era ce era. Nici badea Tóder și nici lelea Ană nu sciau ce era. Ce sciau ei, erau cele două tăiere, puse peste o lalta, și porunca Domnului că acele tăiere sînt a lui, că între ele are el ce-va, și că acolo ei n'au să-și facă de lucru, că de-și vor face, i dă pe ușă.

Când n'are omul de lucru, i dă cine-i dă. Și badea Tóder cu lelea Ană, cât-i țiclica de mare nu prin-

deau alta a mână decât mănăcarea și beutura. Dară mănăcarea și beutura li se punea totdeauna pe mésză cu tăierele. Veđi asta a fost ce a fost. — Tăierele pare că făceau cu ochiul către lelea Ană. Iară lelea Ană se uita des la tăiere. Și de câte ori se uita e gâdălia ce-va la inimă, și-i țiclica: óre ce-o fi în tăiere?

Ađi așa, mâne tot așa, poimâne pe aceea urmă, — până ce lelea Ană nu mai avea hodină de tăiere.

„Da óre ce-o fi în tăierele acele, mei moșnege” întrebă ea odată pe badea Tóder.

„Sciu eu?!” respunde badea Tóder. „Eu încă nu sciu, dară trebe să fie un lucru mare” dize lelea Ană.

„O fi” i respunde diacu.

Iară lelea Ană nu slăbi din gură, ci mai țise către badea Tóder: „Scii ce moșnege?!”

— „Ce?”

— „Eu mi-am pus în gând să caut, să ved ce-i acolo.”

— „Ba-ți păđesce tréba, să nu te pună păcatul, că scii ce-a țis Domnu.”

— „Că-i bine!” respunde baba „d'apoi dóră n'am mănăcat cépa ciórei să-i spun. Și apoi dacă nu i-om spune de unde va sci, că nu ne vede nime.”

— „Taci din gură babo!” țise badea Tóder rēstit. „Să nu te mai aud vorbind de asta că o pătesci cu mine, ori să te pună păcatele să umbli la tăiere, că apoi ce-i căpeta nu-i împărți cu nime. Me-ai înțeles?”

Lelea Ană tăcu. Dară când tace femeia dinaintea bărbatului, să scii că nu tace a bine. Ea tace, dară ce? Și de câte ori cóce femeia se frige bărbatul.

Vorbele badei Tóder nu scóseră din capu lelei Ană gândirile dela tăiere. Și apoi și diacului i țiclica ce-va de la inimă: „Óre ce-o fi în tăiere? Și cu cât gândia mai mult la tăiere, cu atâta doria mai tare să scie ce a ascuns Domnu acolo.

A două țic, cum, cum nu, destul că lelea Ană puse de multe ori în păhar la badea Tóder. Iar badea Tóder se uită mai des ca de altă dată în fundul păharului. — Pe urmă lelea

cel puțin am avea noi margini naturale spre vecini, cari să ne înlesnescă apărarea. Dar cu țera deschisă spre nord, și față cu un vecin cu precovășire puternic țaria noastră nu poate consista decât în interesul economic, pe care occidentul are pentru drumul pe apă al Dunării și Mării negre. Deci pentru acest petec de pământ în stânga Dunării, care a fost al nostru dela 1300 începând și pe care Rusia nu l'a posedat decât 44 de ani, nu există nici un echivalent.

„2. Presupunând că din parte-ne n'ar fi decât amor propriu (ceea ce în trecut vorbind, nu e) nu înțelegem, de unde țiarul rusesc ia ciudata teorie, că un popor de 4—5 milioane trebuie să aibă mai puțin amor propriu decât unul de 80 de milioane? Statele, ca personalități politice, sunt egale *de jure* și deosebirea *de facto* stă numai în puterea, pe care o desvâltă într-o stare nejuridică și anormală de lucruri, adică în resboiu și în înrăurirea, pe care o exercită prin frica ce inspiră cu amenințarea puterii fizice. Dar dacă e vorba ca puterea fizică a statelor să domnescă, atunci nu mai e vorba nici de amor propriu, nici de neamor propriu ci pur și simplu de care pe care va bate. Dacă Rusia vrea să ia cu de-a sila, ceea ce i se refuză de bună voie, vom rezista, ne va bate și va lua ceea ce e al nostru, dar cel puțin nu ni se va pute împuta, că am fost atât de decăduți, încât de bună voie și cunoscând limpede una din principalele noastre condițiuni de viață, am dat-o, de înjosiți ce suntem, în mâinile Rusiei pentru... bani sau altele.

„3. Plângerea, că armata rusescă ar fi plătit 10—20 de milioane mai mult decât se cădea pentru trebuințele ei și cumcă țera s'ar fi folosit din această, e o plângere foarte ne la locul ei, de vreme ce nimenea nu poartă vina ei morală. E o lege economică, în China, Rusia, Anglia ca și în România, că înmulțindu-se cererea unor obiecte, se urcă prețul lor. De se folosesc sau nu o țera dintr'acesta — este indiferent pe de o parte față cu cestiunea internațională, de care e vorba, și neevitabil pe de alta.

„Turcii asemenea iau mai scump dela Ruși pentru obiectele ce le vând. Oare Turcii au cauză de a fi mulțumitori Rusiei pentru această? Nu ne credem în drept a da lecții de economie politică țiarelor rusesci, dar într'adevăr ne minunăm, cum ni se poate face nouă o vină din trebuințele armatei rusesci, pe cari, dacă și le procura din Rusia, le plătia și mai scump. Acest pretins câștig al negustorilor din România nu constituie o pierdere pentru Rusia, dacă ea procu-

rându-și obiecte de traiu din alte locuri și nu din România le-ar fi plătit și mai scump. Apoi să nu uităm, că parte din aceste pierderi ale soldaților, individual vorbind, erau de atribuit nesciinței lor de a se orienta, iar pe de alta, că și traiul Românilor s'a scumpit, fără ca producțiunea să se mărească în mod considerabil. Din contră încă. Afară de aceea cheltuielile statului român ca atare, după cât scim noi, nu sunt de 10 ci de 260 de milioane, ceea ce e o mare deosebire.

„4. Cât despre granițele naturale ale Rusiei, să ne deie voie confrății nostri să le o spunem, că cu teoria granițelor naturale departe mergem. Granițe naturale i trebuie unui stat slab ca România, ce are nevoie de ajutorul configurațiunii teritoriale spre a se apăra. Dar ce granițe naturale i trebuie puternicei Rusii contra periculoasei și amenințătoarei României? Iar granițele naturale ale sistemului de stepe de preste Nistru sunt Carpații și Dunărea adevărată România într'aga. Dacă Rusia voiesce într'adevăr să realizeze teoria granițelor naturale, atunci ar trebui să anească totă România, dacă cerința de granițe naturale ar fi — un drept. Noi scim că sub pretextul de a avea granițe naturale s'ar pute cuceri universul întreg.

Din parte-ne ni se pare însă, că nici onoarea de stat și cea militară a Rusiei nu poate pretinde de a se lua dela un popor un pământ care de cinci sute de ani este al lui și pe care de bună voie nu voiesce să'l dea, nici Rusia n'are nevoie față cu — amenințătoarea noastră putere de așa numitele granițe naturale, cu un cuvânt că nu e nici un motiv plausibil pentru a face o asemenea cerere, pe când noi avem grave, foarte grave motive de a o refuza.“

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Sibiu, în 19 Februarie v. 1878. Aici s'a ținut aici în cetate sinodul parochial anual ordinar. Ca și cu alte ocazii participarea la sinod nu a fost așa de numărösă, precum s'ar fi așteptat cu drept cuvânt.

Din raportul ce l'a făcut presidentul sinodului, parochul cetății Z. Boiu, despre starea bisericii, resp. parochiei din cetate, am vădit cu bucurie că, lucrurile iau din ce în ce un avânt mai îmbucurător. Numărul sufletelor în a. 1876 de 189 s'a urcat în 1877 la 196; botezuri au fost 12, cununii 3, casuri de mörte nici unul.

Veniturile bisericii, mulțumită unei economii înțelepte și munificenței consistențelor archidiecezan care a venit

bisericii în ajutor cu suma anuală de 200 fl. v. a., s'au îmbunătățit, așa în cât o datorie flotantă mai însemnată, ce remase din anii trecuți, în anul expirat a scăzut în mod însemnat, dându-ne astfel speranța că, în a. 1878 ea va fi acoperită cu deseversire.

Fondul înființat pentru ridicarea unui turn la biserica din cetate având în a. tr. un capital de 1435 fl. 96 cr., a ajuns în a. c. la suma de 1523 fl. 48 cr.

Fondul scolar a crescut în a. tr. cu peste 360 fl. v. a., și aduce un venit de 200 fl.

Școala însăși a înaintat în anul expirat în mod îmbucurător, înmulțindu-se numărul elevilor de la 32 la 45 și mijlocele de învățământ. Biblioteca scolară începută de curând are 50 cărți.

Raportul presidentului se ia spre plăcută știință.

Urmăzătorul raportului parochial despre starea averii bisericii. Averea inventarială a bisericii este de 62,115 fl. Raportul acesta se ia spre știință, dându-se absolutoriu episcopilor după ce vor fi provădit raportul din anul trecut cu formele prescise.

În urmă presidentul sinodului atrage atențiunea sinodului asupra împregiurării ca, deorece locul în biserică ar deveni din și în și tot mai strimt, așa că nu mai încap comod toți poporenii, ar fi consultat a ridica deasupra podișorului existent un al 2-lea podișor. Acesta n'ar costa mult și s'ar câștiga binisor în spațiu. După o dezbateră mai lungă se hotărî a alege o comisiune de 4 cu parochul local în frunte, care să se pună în conțelegere cu bărbați de specialitate pentru a se consulta, dacă și cum se va pute pune acel proiect în lucrare. Resultatul conțelegerei comisiunea va avea a-l aduce la cunoscința sinodului parochial, adunat în sesiune extraordinară în duminica viitoare.

Cu aceste sinodul se încheie prin unele cuvinte potrivite din partea presidentului.

Sibiu, 16 Februarie v. (Adunarea generală extraordinară a comitatului Sibiuului). Parlamentul nostru comitatens, care de astădată a fost întrunit în sala cea mare a magistratului cetății, a fost aici, am pute dice, mai mult decât vioiu. El a fost cu multe puncturi interesante, cari merită a fi cunoscute în public.

Primul obiect a fost alegerea comitatului electoral central. Resultatul alegerii l vom împărtăși publicului cu altă ocaziune. Îndată al doilea obiect: Observările ministrului la ședin-

țele din Decembre a. tr. Protocolul adunării comit. cum se vede din observări este aprobat; dar recusele dep. Bedeus și Dr. Wolff sunt respinse din motivul, că „nu s'au asternut separat, ci ca aclusa la protocol.“ Protonotariul Tobias propune a se lua observările spre știință. Adunarea însă s'a mirat și n'a putut pricepe motivul ministerului și a primit contra-propunerea lui Arz: ca observările să se trimită la comitetul permanent spre a face un raport pentru adunarea cea mai de aproape. — Propunerea s'a primit aproape cu unanimitate.

Bedeus și rezervă dreptul a reveni asupra gravaminelor subscise de densus și de alți membri, cu tôte că este convins, că prin interpelațiuni ca cele de mai sus atinse, respingerea lor este sigură.

Presid. declară că obiectul acesta pentru adunarea de față este rezolvit.

Dr. Wolff și Klein și rezervă asemenea dreptul pentru pașii lor ulteriori privitori la gravamine.

Vine al treilea obiect la dezbateră: emisul ministerial de sub Nr. 4780 a. c. privitoriu la alegerile ampioaiților cetății Sebeș: Pompiliu Isac, I. Drăgan și Alesandru Dobal. Ministeriul întăresce pe numiții în funcțiunile, în care fură aleși măcar că se făcuse recurs contra lor, și casază hotărîrea adunării comitatense din 22 Octobrie 1877.

După unele observări formale din partea lui Arz și Dr. Wolff se ia rezoluțiunea ministerială spre știință.

Al patrulea obiect: emisul ministerial de sub Nr. 2210 a. c. în privința regulării fondului de pensiune al ampioaiților din fostul scaun al Sibiuului. În adunarea din 22 Oct. 1877 s'a primit statutul prin care se regulăză administrarea fondului de pensiune al ampioaiților dela magistratul Sibiuului. Representantul de atunci M. Bekessy a recurs la ministeriu contra acestei hotărîri și în ministeriu casază în urma recursului otărîrea, din motivul că fondul de pensiune după statut este numai al ampioaiților cetății, pe când el este comproprietate a cetății și a fostului scaun. În sensul art. de lege XXXIII: 1876 compete comitatului a hotărî un statut, conform cărui să se administreze fondul de pensiune, și care să se primescă de adunarea comitatensă numai după ce se vor fi regulat afacerile de comproprietate în sensul legii de arondare.

Refer. Protonotariu Tobias propune a se lua emisul ministerial spre știință.

Klein propune transpunerea emisului ministerial comitatului permanent.

Senhor vice com. este în contra

Ană se areta supărată. Iar badea Tóder era om tare milos. Pe el îl dură inima când și vedea nevasta blăsnită.

„Ce ai Ano dragă?“ o întrebă badea Tóder cu înduioșare, „ești bolnavă?“

— „Am să nebunesc moșnege“ răspunse ea.

„Ce vorbesci? tu să nebunesci? da Domne sfinte, pentru ce?“

— „Pentru tine moșnege. Tu ești pricina. De n'ai fi tu cum ești, eu n'asi nebuni“.

— „D'apoi ce vorbă-i asta, cum să fiu că sa nu nebunesci, spune-mi ce să fac?“ dișe badea Tóder.

— „Dacă-i pe-atâta, răspunse lelea Ană, „și dacă mi vrei binele, apoi să scii că eu de trei zile n'am hodină și tignelă. Nu pot închide un ochiu, mi-a fugit somnu, și parecă mănânc foc. Me muncesc gândurile de me usc pe picior. — Ardă-le focu tăiere. Tot la ele 'mi stă gându de n'am pace nici cât bați în palme. De nu me lași să ved ce-i acolo, să scii că nebunesc!“

— „Dar babo, nu scii...“ răspunse badea Tóder cu jumătate de glas.

„Lasă-me moșnege, nu me mai hrenui. Pare că cine scie ce lucru mare ar fi dacă am cauta. Apoi de unde poate scii Domnu că am umblat ori n'am umblat la tăiere, dacă nu ne poate vedé. Cine scie nu cum-va e ce-va pentru noi? — Da ție nu-ți pasă de mine de a-și nebuni ori muri dinaintea ta.“ — Așa a răspuns lelea Ană cu lacrimile pre obraz.

Iară lui badea Tóder i se rumpea inima. Și apoi el gândise mult la tăierele de pe mesă.

„Întempe-se ori ce“, dișe el într'un târziu, „numai de nu ne-ar vedé cine-va“.

„Nu te teme moșnege“ dișe baba cu bucurie.

Și dișend așa, se duse de se uită la ușă și la ferestă.

„Nu-i nime, putem cauta fără frică“, dișe ea după ce se uitase în tôte părțile.

— „Bine!“ dișe moșnegul.

Lelea Ană, ca mai grabnică și mai nerăbdătoare, se duse răpede la mesă,

și pe când badea Tóder sta cu ochii sgașiți ca să vedă mai bine, ea redică tăierul cel deasupra.

„Ui!“ strigă lelea Ană cât i lua capu, și de frică scăpă tăierul din mână de se făc tot bucățele. Iar badea Tóder rămase cu gura căscată.

Între tăiere fusese un șorece. Și când a redicat lelea Ană tăierul cel deasupra, șorecele... fuștic din tăieriu, din tăieriu cât dai în palme pe mesă și de pe mesă pe un picior de a lelei Ană, iar de aci într'o găurice.

Cel ce caută pe dracu dă de el — a diș cine-a diș. Lelea Ană l'a căutat și l'a aflat.

Acum fă-te babo șorece și te pune în tăieriu. Iar un tăieriu hărburi.

Ce-o dișe Domnu când o vedé că i-au călcat porunca?! — Lelea Ană și cu badea Tóder și dau pumni peste cap, pentru ce au făcut ce au făcut. După plóie căpenég. Țiganu și-a bătut copilu până-a nu sparge óla. El dișea: de l'oiu bate după ce o sparge, îl bat în zadar. Așa trebuia să facă și badea Tóder cu lelea Ană!

Într'un târziu vine Domnu!

Lelea Ană și cu badea Tóder s'ar fi făcut bucuos șoreci, ca să se ascundă în gaura, în care s'a ascuns cel din tăieriu dar nu putură.

„Ce-ați făcut mișeilor?!“ strigă Domnu cu mânie vedend pe mesă numai un tăieriu.

Badea Tóder și cu lelea Ană nu răspunseră cum nu răspunde mortu.

„Răspunde-ți odată!“ strigă Domnu cu mai mare asprime, și dând cu piciorul în pământ.

— „Baba, Maria Ta“ răspunse Tóder tremurând.

„Tu?!“ dișe Domnul cu glas aspru de judecătoriu — uitându-se la babă.

„Dracu m'o îndemnat Maria Ta“ răspunse baba plângend.

„Afară ticăloșilor!“ porunci Domnul, „periți dinaintea mea!“

Pe drumul cătră Mărăcini merg doi bētrani supărați. Ei se tot muștră între sine. Iară Domnul cel bun, uitându-se după ei, dișe în gândul sen: „Adam și Eva“.

acestei propunerii, pentru că nu se trată de facerea unui statut ci de pertratarea între comproprietarii fondului. Și actele respective le-a și comunicat vice-presidentului comitetului.

În discușiunea mai îndelungată la carea au luat parte mai mulți membri, întreabă Arz, ca recursul lui Bekessy a fost aceluși la protocol?

Protonot. Tobias afirmă că a fost aceluși la protocol (ilaritate generală).

Arz: Atunci nu mai am nimica de dis. Fie-care vede cum împarte ministerul dreptatea.

Presid. spune, că pe atunci dlu protonotariu nu era în funcțiune și așa nu poate afirma pozitiv cum s'a aternut recursul lui Bekessy. Mai târziu declară tot presid. că cercetând actele s'a convins că recursul s'a aternut separat.

Klein întreabă că pentru ce nu a proces oficiul comitatens și cu gravaminele cum a proces cu recursul lui Bekessy? Presid. nu admite întrebarea aceluși la desbatere și așa se votează asupra propunerii lui Klein și se primesc cu majoritate.

Dintre obiectele curente amintim cu deosebire petițiunea comunei Poplaca, prin carea cere a se incorpora la cercul pretorial al Sibiiului.

Macelariu și Dr. Borcia springesc petițiunea motivându-o cu raporturile sociale ale Poplăcenilor, cari îi lega de Sibiiu și cu depărtarea lor de Săliște, unde nu au nici o afacere. Dr. Păcurariu, în limba germană, după unele lovituri peșișe, îndreptate asupra antevorbitorului, propune amânarea până se va cere informațiuni și dela respectivii pretori.

Venind cestiunea la vot se primesc propuneria comit. permanent de a se respinge petițiunea. Macelariu însinuă recurs. În fine se aprobă petițiunile lui Fr. Roth, Wellmann și Henning pentru pensiuare. Tot așa petițiunea lui L. Binder pentru înființarea unei a două apotece în Sebeș. Contra înființării a vorbit Pacurariu și Piso, însă nefind spriginți de nimenea a cădut propunerea lor. Piso a însinuat recurs.

Deda, 26 Febr. st. n. 1878. Domnule Redactor! Vădând că primiți din toate părțile sciri, când despre unele, când despre alte evenimente de prin popor, întemplantându-se și pre aici câte ceva, ba uneori lucruri foarte serioase, m'am hotărât a vă descrie și eu pe scurt și conform debilelor mele puteri ce mi s'a părut mai bătoriu la ochi de prin ținutul acesta.

Pe aci ierna a fost de tot favorită muntelui, pentru că ei au putut scote foarte multe bărne de plute precum și scânduri, din codri seculari, pre unde și de unde numai în ierni aspre pot străbate spre a pogori brații cei foarte groși, de cari atâta se află la fărurile Murășului, încât se dice a nu fi mai vădută atâta nime, nici de 20 de ani, și au costat până acum scoterea lor aprăpe la un milion. Poporul prin urmare a ajuns la bani, făcând cu câte 2 boi de la 150 fl. până la 200 fl. E de însemnat, că cei mai mulți au câte patru boi, prin urmare e un câștig însemnat în vr'o 2 luni, prelângă nimica de prin alte ținuturi. Cum se va vinde imensa sumă de plute începând din Deda până sus în Giurgeu, e veți bine o altă întrebare; asta preocupă firesc numai pre capitaliști, cei ce au deja băgate mii de floreni.

„Dă pace în țeri, dic ei, căci la din contră, faliment!“ Ce atrage pre om mai tare e, când veți pre Români cu boi frumoși, în preț de la 300 fl. până și la 400 fl. v. a. părechia, câte 2, câte 4, și uneori și câte 6 înjuțați, coborând de pre munți brați așa de groși, încât uitându-te preste lemn nu veți dincolo de el. Secui veniți anume la câștig de prin

Giurgeu cu boi mici dar țapeni însă mai fără corno, sbiară, injură după obiceiul lor.

Acest mijloc de câștig și are și partea sea rea, rupându-se oșe când de om când de bou d. e. piciore. Ba se esplică și alte multe rele din adunarea de omeni din diferite părți.

La o margine a comunei Deda locuia un moșneg de vr'o 85 de ani, cu baba sa asemenea de bătrână. Acestia trăiau simplu, dar tot deuna ce datoriau cuiva, aveau cu ce să plătescă. Avera lor era 1/2 jug pământ lângă căsciora lor cea foarte simplă. Mai aveau și o vacuță cu vițel și alta nimic.—

În noptea din 22 spre 23 Febr. st. n. a. c. pre la orele 9 seara, orecine se hotări a nu mai lăsa pe bătrânul Filip Ilieș cu baba sa Ana sa mai fie între cei vii, ci intrară două persoane în lăuntru pe întunec, și săvârșiră mârșavul păcat de omor, — maltratând cu deosebire pe bătrâna Ana, încât remase murtă după mai multe lovituri; căci după constatarea medicilor vr'o 7 coste s'au aflat rupte, capul spart, precum și alte lovituri în diferite părți ale capului — Moșneagul, gol, desculț, după ce dedă cei 72 fl. v. a. ce-i avu lotrilor, și după ce aceia eșiseră spre a se depărta pre semne; se scolară, însuși bătut rău și cu vr'o 3 coste rupte, se trase cătră pat unde află pe baba deja murtă. Curenând se hotări amăritul bătrân a părăsi căsciora, dă să eșă, se trage după o ușă în tindă, căci aude reîntorcându-se era tâlharii. Acestia intrară, dar moșnegul ese de după ușă și în patru brânci mai mult prin omăt până în ghenunchi se trase la un vecin, nu însă la cel mai deapropo ca nu cumva să l urmărescă, ci la altul bine depărtat.

Cine au fost acesti omeni neomeni, nu se scie până acum. Bătrânul Filip atâta poate spune numai că, au fost două persoane în casă și două afară la ferestre, și că numai unguresce au vorbit injurând și înțelegându-se la a două intrare ca să omore și pe bătrânul. Aceste toate însă s'au întemplant pe întunec.

Poporul chiar în aceste zile era înfiorat de o altă scire înspăimântătoare, deși venită oficios dela dl pretore Körösy, care și luă de basă jurnalul d-lor la cercularul, ce emise, și pre carele pentru documentarea aserțiunilor mele îl voi alătura mai la vale în copie*)

„Ce poate să fie aceluși scire contrară cu cele ce ne spun domni nostri? — Sau că doră numai ne mai îmbucură și ei? — Domnul șolgăbiru ne face să ne pregătim de alte rele neaseptate. — Fire-ar ce ar fi numai de nu ne-ar mai înspăimenta înainte de vreme. Una e însă rău, că nu ne spune nime cu cine o să ne batem.“ Cu nime, cu nime omenilor! Vedeți-vă de treburi fiți linisciți, plățiți-vă dările, ingrijiți-vă cu deosebire de creșterea fiilor și ficelor vostre. Nu credeți nimenui așa lesne! Se vede că s'a spăriat și domnul șolgăbiru de furtunele novelor domniilor lor, cari spunând multe, nu pot fi toate adevărate. Apoi credeți d-vostă că novelele dau porunci șolgăbiraelor?!

Cu de acestea se mai domolesce poporul, însă când vede împlinirea proverbului rom. „trece un dor și o supărare, vine alta și mai mare,“ atunci numai momentan e liniscit.

Pelângă acestea etc. etc.

Mateiu Radu,
învățătoriu.

*) Testul maghiar al decretului, ce l alătură dl corespondente, conține o provocare a notarilor cercuali, ca aceștia să se pregătescă față de mobilizarea, ce după pretorul, sau mai bine după foile maghiare, ne-ar sta înainte. Red.

Condițiunile păcii preliminare șale armistițiului.

(Urmare).

St. Petersburg, 4 Februarie.

Tragerea liniei de demarcațiune între trupele imperiale otomane și cu ale Muntenegrului va trebui să se facă de cătră o comisie specială de plenipotențieri ai Turciei și ai Muntenegrului, cu participarea unui delegat rus.

Ficsarea pe pământ a hotarilor zonei de demarcațiune, între armatele imperiale beligerante, se va face fără întârziere, îndată după iscalirea acestor condițiuni, prin mijlocul unei comisii de ofițeri din amândouă armatele, având calitate pentru aceluși și luai din corpurile și detașamentele cele mai apropiate de locurile traseului. Acolo unde nu vor fi trupe în apropiere, zona de demarcațiune va urma direcțiunea ce va fi indicată de limitele naturale de mai sus, cari vor fi făcute cunoscut amândoror armatelor. Zona de demarcațiune de la Dymna prin Vrania, până la frontiera Sandgeacului de Novi-Bazar, va fi însemnată pe pământ de cătră o comisie de delegați ai trupelor imperiale otomane de o parte și ai trupelor sârbesci de cealaltă, cu împărțășirea unui delegat rusesc.

4. Trupele celor două părți beligerante cari, de la epoca iscalirii actului de față, s'ar găsi afară din linia arătată, vor trebui îndată să se întorcă înapoi, și aceluși nu mai târziu de cât până în termen de trei zile.

5. Părăsind puncturile fortificate, arătate la art. 3, trupele imperiale otomane se vor retrage cu armele lor, cu munițiunile lor de resbel și cu obiectele de echipament, precum și cu materialul care poate să fie ridicat la direcțiunile următoare:

De la Vidin și Belgradjic, prin strâmtoarea Sântului Nicolae, cătră Ac-Palanca, Niș, Lescovași, și prin Vrania sau Priștina, după cum i va veni mai lesne pentru a lua drumul de fer.

De la Ruscic, Silistra, Hagi-Oglu, Bazardjic și Rasgrad, spre Varna sau Șumla, după cum va decide autoritatea otomană. Materialul de resbel și altele din fortărețe, corăbiile de resboiu aparținând Statului, și tot ce-i relativ la dusele, vor pute, după voință, să se lase sub privegherea autorității militare rusesci, care va lua măsuri pentru conservarea lor, până la încheierea păcii, după un îndoit inventar iscalit de amândouă părțile. Cât despre provisiunile, cari, prin natura lor, sânt supuse stricaciunii, vor pute să fie vândute sau cedate autorității militare rusesci, pe un preț după învoială.

Proprietatea privată rămâne neatinsă. Evacuarea locurilor și puncturilor fortificate, mai sus menționate, vor trebui să se săvârșescă în termen de șapte zile cel mai mult, dela primirea ordinului relativ la aceluși, de cătră comandantul local.

6. Trupele otomane și corăbiile de resboiu vor părăsi asemenea Sulina, în termen de trei zile, dacă nu vor fi împedecate de ghișuri. Autoritatea militară rusă, din partea sa, va rădica din Dunăre toate piedicele, va deschide riul navigațiunei, rezervânduși cu toate acestea priveghierea.

7. În provinciile ocupate de trupele ruse sau aliate, în cari la iscalirea acestor condițiuni, s'ar găsi încă autorități administrative otomane, aceste din urmă vor trebui să rămăie acolo, pentru a continua exercițiul funcțiunilor lor, și să mănție liniscea și ordinea în poporațiune; ele vor avé de asemenea să îndeplinescă, în mesura posibilului, cererile autorităților militare ruse.

8. Liniiile drumului de fer, cōprinse în reionul ocupat de trupele rusesci, vor fi respectate, ca ori și ce proprietate privată, și exploatațiunea va fi liberă pe tot parcursul lor. Pentru aceluși guvernul otoman lasă companiilor facultatea circulațiunei materialului lor rulant pe totă întinderea liniei ocupată, atăt de armatele otomane, cât și de trupele ruse. Pentru circularea pasagerilor și a mărfurilor, o întregă libertate va fi acordată, afară de următoarele restricțiuni: nu va fi permis de a se transporta material de resboiu și trupe preste linia de demarcațiune. În coprinsul ocupat de cele două armate, exploatațiunea se va face sub privegherea autorității militare a fie-cărei din ele.

9. Sublima Portă va ridica blocul porturilor Mării Negre, pentru totă durata armistițiului, și nu se va mai opune la libera intrare a corăbiilor în aceste porturi.

10. Bolnavii și răniții, aparținând armatei otomane, care ar rămăie în cuprinsul ocupat de trupele rusesci, sau de cele ale Serbiei și ale Muntenegrului, vor fi puși sub privegherea autorităților ruse și aliate, dar vor fi ingrijiți de cătră personalul medical otoman, dacă va esista vre-unul în aceste locuri.

Bolnavii și răniții nu vor fi considerați ca prizonieri de resboiu, dar nu vor pute, fără autorisarea capilor militari ruși sau aliați, să se ducă într'alte locuri.

Armistițiul va începe să curgă de la 19 (31) Ianuarie, 7 ore seara. Cât despre celelalte termene, ele sânt stipulate în testul chiar al armistițiului.

Pentru teatrul de resboiu din Asia, ficsarea amănuntelor se va face prin mijlocirea plenipotențiarilor aleși de comandantul cap al armatei ruse în Asia și de cei ai guvernului otoman.

Începutul armistițiului pe teatrul resboiului din Europa va fi încunosciat prin telegraf comandantului armatei ruse din Asia. (Is-aliți): Nepocoicitzchi. — Lévitzecki. — Nedjib. — Osman.

„Monit. României.“

Varietăți.

* (Parastas). Sâmbătă în 2 Martie n. s'a ținut în biserica gr. or. din Budapesta parastas pentru reparașta ilustra Domnă Catarina de Mocioni.

* (Carte oprită). Ministerul r. ung. de instrucțiune a oprit pentru toate scōlele române cartea d. Ioan Moldovan apărută la Blaj în a. 1870 și intitulată: Geografia Ardelului pentru scōlele poporali.

* (Un redactor cavaleresc). A avé două foi, unul și același redactor, nu este un lucru chiar de toate zilele, mai ales dacă una din aceste două foi, apare în Sibiiu și cealaltă în Brașov. Dar este un lucru prea firesc, ca între două foi, care au ambele unul și același redactor să esiste cele mai amicabile legături. Acesta ne-o dovedesce în mod foarte duios foia „Observatoriului“ din Sibiiu și foia „Transilvania“ din Brașov. Dl. G. Bariș este redactorul ambelor foi. Dl. G. Bariș dela „Observatoriul“ face un compliment până la pământ d-lui G. Bariș dela „Transilvania“ dicând (veți „Observatoriului“ Nr. 14 din 15/27 Febr. a. c.): „foia „Transilvania“ este unul din acei pioneri ai viitorului, care aruncă fundamente durabili la consolidarea și prosperitatea națională.“ — Ar dovedî o lipsă totală a bunei cuviință, dacă dl. G. Bariș dela „Transilvania“ ar fi ignorat acest compliment, făcut de dl. G. Bariș dela „Observatoriului.“ Din care causă dl. G. Bariș dela „Transilvania“ se grăbesce a respunde complimentul d-lui G. Bariș dela „Observatoriului.“ „Veteranul publicist dl. G. Bariș“, dice dl. G. Bariș (veți „Transilvania“ Nr. 5 din 1 Martie a. c.), „carele deși lucruse 42 de ani în viaa națiunei ca profesor, lexicograf și publicist, mai dispune de totă vigoarea spiritului seu . . . s'a decis a întemeia acest diar (Observatoriului), . . . „care“ continuă dl. G. Bariș „dă lectorilor mai mult decât li s'a promis“ . . . „articlii săi (ai Observatoriului)“, sfârșesce dl. G. Bariș „și multe corespondințe medușose sânt de valoare permanentă în cestiuni naționali de importanță supremă.“

Ca nu cum va foia „Observatoriului“ să fie expusă de nou pericolului a face complimente foiei „Transilvania“ și cavalerismul să nu mai aibă sfârșit sfătuim pre dl. G. Bariș din Brașov să scrie d. G. Bariș la Sibiiu, ca să l mai slăbescă puțin din dragoste.

* (Dimitrie Denculescu), care acum un an fū prins cu mai mulți soți ai sei la Petroșeni, va fi tras în zilele următoare înaintea tribunalului de la Deva. Don-

ciulescu au fost rănit prin o glonță a gen-darmelor, care l-au prins; medicului judecătoresc însă i a succedat a scote glonța din carne și a susținut în viață pe acest tâlhar.

* (Lucruri nesuferite). Un jurnalist englez numără între lucrurile nesuferite următoarele: Un abonat care nu voese să plătescă abonamentul fôiei sale, o femeie gîlcevitore, o pungă deșartă, o durere de dinți, un briciu tocit, persône mult vorbitoare copii ce strigă, servitorii necredincioși, muște de tómnă, nebunii, ce esci nevoit a-i asculta și o cameră plină de fum.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Religiunea creștină, cuprîndînd învățături despre credința și faptele bune creștinesci pentru școlile elementare de ambe sexele de Ioan Popea profesor la gimnasiul român gr. or. din Brașov, Tipografia Rômer și Kamner 1878, este titlul unei cărți ce ne veni de cîrînd la mână.

Precum vedem din titlul, cărțica această este făcută cu scop de manual pentru copii la învățarea religiunii; de aceea merită a o studia mai de aproape și a ne da o părere asupra ei.

Înainte de a dice un cuvînt în merit, constatăm cu plăcere că idea, ce a avut autorul, când a întreprins o lucrare de felul acesta, a fost o idee fericită. Nu odată, dar trebuie să dice, că cu tótă ocaziunea s'au audit reclame din partea învățătorilor noștri atît pe cale privată, cît și în conferențele învățătoresci după o carte mai corespunzătoare pentru învățămîntul religiunii în școlile elementare, de cum este până astăzi „Catechismul cel mic.” Catechismul cel mic în forma abstractă, în care este compus, nu corespunde nici decît recerînțelor, ce se fac astăzi dela o carte bună de școlă. Lasă că copiii ceea ce nu înțeleg — fôrte cu anevoe învață, și ostănălă lor pusă la învățatul de rost nu are nici un folos după sine, dar mecanismul mai mult contribuie la disgustarea la învățat și chiar la tîmpirea școlarilor. În cazul cel mai bun succede unei părți dintre școlari a memorisa cartea întrîgă însă din tóte nu înțelege nimic și după ce iese din școlă i mai rămân în memorie cel mult unele frase din Catechism fără a fi străbătut cât de cât la înțelesul lor; dela învățătorii încă nu se pôte aștepta prea mult; ori-cât de deprins ar fi el la esplicarea materiilor, totuși nu-i va fi cu putință a astupa tóte lacunile unui manual rîu. Afară de aceea cine, care a fost învățator, nu scie, cât de delicate sînt lucrurile religiunii? Dacă în deobsce este o pretensiune a pedagogiei, ca pre copii să nu-i îndesăm cu nimic, ce nu sînt în stare a pricepe, studiul religiunii între tóte obiectele de învățămînt ca mai greu este de lipsă prin o espunere rațională a materiei a-l face înțeles. Cu tóte acestea făcînd astăzi o revistă asupra cărților școlilor elementare aflăm că la tóte s'au făcut îmbunătățiri, numai cu învățămîntul religiunii am rămas acolo, unde am fost înainte cu 50 de ani.

Deci nu fără temei am dis mai sus, că o idee fericită a avut autorul, când a întreprins lucrarea sa.

Remâne acum a ne da părerea despre cuprinsul cărțiței din cestiune. Religiunea creștină de d. Ioan Popea constă afară de prefață din 3 părți adică o introducere de 2½ pagini, apoi o parte despre credința adevărată creștină în 8 pagini și alta despre faptele bune creștinesci în 28 pagini. Lângă acestea mai vine un adaos, care tractează pe scurt datoriile către animale, și încheierea constatătoare dintr'un reasumat scurt al datorințelor și re-

gulelor de viață pentru copii. Adaosul și încheierea cuprind trei pagini. Părții despre credință se pare că i s'a dat prea puțin loc. Sîntem de dați a vedé în catechismele noastre și în cărțile despre învățătura creștină ocupînd partea despre credință un loc mai mare față de celelalte părți. Credem însă, că autorul nu fără cauză dă părții despre fapte loc mai mare. Dogmatisarea pentru copii este un lucru, care trece preste facultățile lor; de aceea după părerea noastră bine face autorul cărții de sub întrebare, că dă numai punctele cele mai însemnate ale credinței într'o formă hotărîită, evitînd tóte acele puncte, cari conțin la aparență ce-va misticism. Dar și alt-mintrelea, învățătura creștină despre credință are preț numai, încât din credință se derivă faptele. Punctele principale ale credinței și mai ales, cât este de lipsă pentru a desfășura pe basa lor partea despre faptele creștinesci, nu lipsesc. Tocmai aci ni se pare a avé autorul merit nedisputaver, căci sciî accentua în manualul seu pentru copii mai mult partea practică a vieții religioase. Autorul a fost norocos în modul espunerii datorințelor morali, pre care le derivă în mod natural, logic și ușor din credință și privirile despre Ddeu. Frasele iperbolice ale evangheliei despre sîrăciă precum: „mai lesne este funiei corabiei a intra prin urechile acului, decît bogatului a intra întru împărăția cerurilor”, apoi: „cel ce are două haine să dea una celui ce n'are și mai fericit este a da de cât a lua” etc., se iau de multe ori de preoțime și de popor în înțeles verbal. Poporul nostru, care este și alt-cum sîrac, n'are lipsă să mai dea, căci i se ia lui destul și încă mai mult de cât are. Este dară de lipsă pe calea religiunii a-l învăța să pună mai mare preț pe averea dréptă și să o păstreze; averea este un mijloc principal, prin care poporul se pôte ridica și în cultura spirituală. Un loc fôrte potrivit aflăm în cărțica de față la pagina 23 despre datoriile pentru avere. Nu mai puțin potrivit ni se pare la pagina 56 locul despre datoriile pentru întrebuintărea timpului. Încât pentru modul cel bun al tractării, cităm numai un loc dela pagina 20, unde vorbind despre datoriile pentru sufletul nostru astfel espune materia:

Dar pentru sufletul nostru ce datoriilor avem?

1. Să învățăm fără preget luminându-ne și împodobindu-ne mintea cu învățături și cunoscînțe de tot felul;

2. Să iubim binele și să urim rîul silindu-ne a fi domni preste aplicările rele, preste poftele și pasiunile noastre;

3. Să ne deprindem de timpuriu a iubi tot, ce este frumos, mareț, cuviincios și sfînt.

Unele defecte ce am observat la cărțica această ar fi următoarele:

1. Partea despre nădejdea creștină și anume din viața după môrte nu este tractată de sine ci numai per tangentem la § 18 p. 2; § 19 p. 4; § 21, § 56 p. 3; § 57 p. 2; § 59. Am fi dorit ca învățătura despre nemurirea sufletului, învierea morților, viața după môrte să i se dea espresiune mai respicată;

2. La § 9 în loc de „pentru mântuirea lor trupescă și sufletescă,” să se fi dis pentru binele lor trupesc și sufletesc.

3. La § 16 după cuvintele: „Că este unul”, conjuncțiunea adversativă însă n'are loc.

4. La § 32 ar fi fost mai bine taina maslului să se pună în loc de a 5-a ca a 7-a taină — precum s'a obicinuit biserica noastră.

5. La § 35 se dice: „Cuminecătura este o taină, în care preotul prin rugăciunea ce o face, preface pânea în adevăratul trup a lui Christos.” Nu

preotul preface pânea, ci Dumnezeu Duhul sânt la rugăciunea preotului!

6. La § 66 p. 3 și 9 terminii „țapen” și „înălămurati” nu sînt corespunzători.

Aceste greșeli însă, cari la cea mai de aproape ediție se pot evita, sînt pre lângă celelalte însușiri bune ale cărții atît de puține și neînsemnate — încât credem a nu greși, dacă în interesul învățămîntului o recomandăm organelor noastre școlare competente spre admitere în școlile elementare.

Limba scrierii este curată, stilul clar și ușor, ortografia cu semne — precum este mai corespunzător naturii limbii și îndeosebi învățămîntului elementar.

O dorință care o am avé și în privința ajustării din afară a cărțiței din cestiune este, ca o eventuală ediția nouă să se tipărească cu litere mai mari, prin ce tótă cartea se va prezenta mai bine și în exterior. P.

Bibliografie.

Stefănescu, Maria Gr., Expedițiunea capitănului Nares la polul Nord.

Mihălescu, Simeon C., Elemente de geologie pentru cl. III gimnasială și liceală — Preț 1 leu nou.

Atanasiade, Mihail Vitezul. Preț 50 bani.

Oferte pentru răniții din România.

Ofrande pentru soldații români răniți, primite de subsemnatul de la românii din Darstele Brașovului și trimise principelui Dimitrie Gr. Ghica, președintele „Crucii roșie” la Bucuresci.

Diamandi I. Manole.

Staicu Barbu 1 fl., George Cimpoca 1 fl., Alece Popoviciu 1 fl., Alece Barbu 1 fl., Ioan Mărcas 1 fl., Dumitru Voina 1 fl., Teodor Fugaciu 1 fl., Ioan Aldulea 1 fl., Barbu Aldulea 1 fl., Toma Mărcas 1 franc, Stan Muntean 2 franci, Toma Radu 20 cr., George Muntean 30 cr., Nicolau Moraroiu 40 cr., Ioan Pascu 20 cr., Alece Suceiu 50 cr., Toma Muntean 20 cr., Ioan Cimpoca 50 cr., Ioan Sirbu 40 cr., Ioan Bărsan 60 cr., Ioan Secelean 60 cr., George Secelean 50 cr., Petru Moraroiu 30 cr., Ioan Secelean 30 cr., Ioan Moraroiu 40 cr., Nicolau Irimia 10 cr., Stan Mărcas 10 cr., Stoica Sirbu 30 cr., Maria Muntean 15 cr., Maria Oltean și copii săi 1 fl. 10 cr., Petru Voina 40 cr., Dumitru Secelean 30 cr., Petru Sirbu 10 cr., Vasile Tampa 10 cr., Paraschiva Popoviciu 30 cr., Paraschiva Neguși 20 cr., Marina Moldovan 4 cr., Nicolau Bodean 10 cr., Christea Mărcas 8 cr., George Bodean 10 cr., Ioan Mărcas 10 cr., Maria Cimpoca 15 cr., Isif Secelean 20 cr., Ioan Bărsan, copil 4 cr., Stan Fugaciu 50 cr., George Oltean 20 cr., O văduvă 1 cr., Ioan Secelean 5 cr., Ioan Oltean 50 cr., Teodor Sirbu 50 cr., Dumitru Secelean 50 cr., Maria Bărsan 14 coți pânză George Bărsan 3 franci.

Suma: 6 franci, 20 fl. 61 cr. și 14 c. pânză.

Bursa de Viena

din 20 Februarie (4 Martie) 1878.

Metalicele 5%	62 25
Imprumutul naț. 5% (argint)	66 45
Imprumutul de stat din 1860	110 —
Acțiuni de bancă	789 —
Acțiuni de credit	230 —
London	119 10
Argint	106 —
Galbin	5 61½
Napoleon d'aur (poli)	9 52
Valuta nouă imperială germană	58 70

Economic.

Sibiu, 1 Martie n. Pro hectolitru: Grâu prima fl. 8.70—9.70; Grâu secăreț fl. 7.50—8.30 Săcară fl. 6.30—6.70; Orz fl. 5.50; Ovės fl. 2.70—3.10; Cucuruz fl. 6.40—7; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 2—2.50; Semînță de cânepă fl. 8.50; Mazere fl. 14.—; Linte fl. 16.—; Fasole fl. 8.50 pro 50 chilo; Făină fl. 7.50; Slănină fl. 35.—; Unsore de porc fl. 30.—; Său fl. 27.—; Luminări fl. 31.—; Săpun fl. 21.—; Fân fl. 90—1.10; Căneapă fl. 28—30; Lemne de foc pro metru cub fl. 3.20; Spirit pro grad 52½—72 cr.; pro chilo: carne de vită 50—36 cr.; Carne de vițel 40—45 cr.; Carne de porc 36—36 cr.; Carne de ôie — cr.; ôue, 10 de 20—25 cr. Timpul eposomorit și aerul încăreț de umedă. Zăpada s'a topit aproape cu desăvîrșire. Vîntul continuă a veni despre nord. Temperatura cam scălătită.

Budapesta, 1 Martie n. Timpul ploios. Termometrul arată + 5°C.

Termine: Grăul primăvărăt s'a vîndut cu fl. 11.0—11.07, grăul tomatice cu fl. 10.60, ovėsul cu fl. 6.65—6.70.

Medias, 28 Faur n. Pro hectolitru: grâu fl. 8—9, grâu secăreț fl. 7—7.50, săcară fl. 6.40—7, ovės fl. 3.20—3.30, cucuruz fl. —7, fasole fl. —9, cartofi fl. 2—2.50, fân pro 100 chilo fl. 2.—. Căneapă fl. 44—48, slănină pro 100 chilo fl. 60—70, unsore fl. 60—70, Spirit pro grad cr. 11. Carne de vită pro chilo cr. 36, ôue cu 10 cr. Tergul a fost slab cercetat. Cucuruzul se urcă în preț.

Arad, 23 Faur n. Grâu s'a adus mult, dar cumpărătorii n'au prea fost, așa că prețurile au ramas aproape ca mai înainte, anume fl. 9.50—10.70 pro maza metrică. Săcară s'a cîntat mai bine, unele provizii mai mici s'au vîndut maza metrică cu fl. 7. 70. Orzul continuă a fi cîntat și s'a vîndut pro maza m. cu fl. 9.20—30. Ovėsul se caută fôrte tare și s'a vîndut cu fl. 6.25—40 pro maza m. Cucuruzul este articulat cel mai cîntat; marfă promptă s'a vîndut pro maza m. cu fl. 7.10—15. Spiritul se plătesce în mare cu 31—31.50 fără bute, în mic cu fl. 33.75 cu bute cu tot, pro 100 litre%.

Făgăraș, 22 Februarie n. Pro hectolitru: grâu fl. 9.50—10.50, grâu secăreț fl. 8—8.50, săcară fl. 6.60—7.—; cucuruz fl. 5.80—6.20; mazere fl. 9—10, ovės fl. 3—3.30, fasole fl. 8—9, cartofi fl. 2—2.60. Prune fl. 7—8, mălaiu fl. 10—11, linte fl. 10—11, slănină pro 100 chilo fl. 70—75, unsore fl. 70—72, său brut fl. 36, său deluminări fl. 64 fân fl. 2.80—3, cânepă fl. 40—50, săpun fl. 64, carne de vită pro chilo cr. 34, carne de vițel cr. 40, carne de porc cr. 40—44, ôue 5 de 10 cr.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 9 Martie realitățile vîduvei Maria Thallmayer și a fiilor ei minoreni în Sibiu (la tribunal); în 16 Aprilie și 16 Maiu imobil. lui Anastasie Teacav în Negrilesci; în 3 Aprilie și 3 Maiu realitățile lui Simeon It și soții în Ciobanca de jos (la tribunal. Dej); în 8 Martie imobil. lui Ioan Auner și soției sale în Rôdeș; în 9 Martie și 15 Aprilie imobil. lui Petru Schässburger și Daniil Untsch în Saroș (la tribunal. Ibașfaleu); în 30 Martie și 4 Maiu imobil. rămasului după Susana Somogyi în Brașov (la tribunal); în 13 Martie imobil. lui Ioan Forgaș în Galt (la jud. cerc. Sighișora); în 3 Aprilie și 4 Maiu imobil. dnei Ioan Simon în Cluj (la tribunal); în 18 Aprilie și 18 Maiu imobil. lui Gavril Benedikti în Pișchinț (la tribunal. Alba Iulia); în 12 Martie și 16 Aprilie imobil. lui Constantin Cerghidean în Blăjel; în 13 Martie și 17 Aprilie imobil. lui Nonu Moldovan în Blăjel (la jud. cerc. Medias); în 24 Aprilie și 24 Maiu imobil. lui Valentin Smerker și soției sale în Sibiu (la tribunal).

Ad Nr. 44. — 1878.

CONCURS.

Deôrece stațiunea de învățătoriu la școlă confesională gr. or. din Săcărâmb (Nagyág), prin candidarea de preoțire a meritului învățătoriu Iacob Adam, cu ziua de 15 Martiu a. c. 1878 este să devină vacantă, subscrisul pre lângă concesiunea Preavenabilului Consistoriu archidieceșan pentru suplinirea ei cu alt individ corespunzătoriu recerînțelor învățămîntului, scrie concurs.

Emolumentele sînt:

1. Salariul lunar învățătoresc — 24 fl 50 cr. pre care l' primesce anticipative totdeuna la 1-a și a luni din casia bisericeii elocată în cancelăria Prefecturii Reg. montane de aicea pre lângă cuitanța vidimată din partea subscrisului.

2. Cuartir bun în edificiul școlii.

3. Lemne pentru încălțirea școlii și a despărțimîntului în care locuesce.

Se cere însă, ca concurenții:

a) Să fie clerici sau pedagogi absoluiți;

b) Pre lângă metoda corespunzătoare învățămîntului, să scie tipicul și cîntările bisericesci în care sînt a se instrua pruncii mai înaintați în etate, pentru care însă va avé osebিতা remunerațiune din partea părinților.

c) Să nu fie căsătoriți.

Doritorii de a ocupa această stațiune prelungă condițiunile de mai sus, sînt pofțiți a și asterne la subscrisul suplicelelor lor instruate cu documentele recerute, până în 15 Martiu a. c. 1878.

Săcărâmb, 12 Februarie, 1878.

Sabin Piso,
protopresb. gr. or. și
insp. scol. distr.